

Helena Němcová se narodila 20. listopadu 1937 do zbraslavské rodiny, která byla vzhledem ke svému původu a politickým názorům perzekuovaná v době komunismu. Jeden z jejích dědečků byl továrník na Smíchově a druhý dědeček byl senátním prezidentem nejvyššího senátního soudu. Tatínek pracoval jakožto soudce a zároveň vedl ochotnický spolek ve Zbraslavi, maminka byla v domácnosti, jak bylo v té době zvykem. Tatínek byl po komunistickém převratu v roce 1948 zbaven své funkce a byl donucen pracovat na stavbě Branického mostu, kterému se doteď přezdívá "most inteligence". Na stavbě tohoto mostu se podíleli lidé, kteří měli vysokoškolské vzdělání a byli nepohodlní komunistickému režimu. Po dostavení mostu inteligence byl tatínek roku 1954 přemístěn do Strakonice, kde se při záchranných akcích kvůli povodním zabil.

Po ukončení 9. ročníku se pamětnice dostala na Vančurovo gymnázium s tím, že ji na vysokou školu nedoporučí. Po letech studia odmaturovala. Dříve ji chtěla předsedkyně maturitní komise doporučit na VŠ kvůli tomu, co se vše v její rodině stalo. Ona za tuto cenu studovat nechtěla a nabídku odmítla. Po dokončení gymnázia vyměnila několik zaměstnání, která odpovídala jejímu vzdělání. Například paní Helena pracovala jako vedoucí oddělení zájmové umělecké činnosti. Z této práce byla vyhozena kvůli tomu, že odmítla říkat pomluvy o nadřízeném, kterého vyhodili před ní. Také pamětnici uškodilo to, že vlastnila soubor fotografií, které koupila od svého známého za 35kč. Na fotografiích byly vyobrazeny hrůzy, které se děly v Praze za okupace vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968.

Navzdory nemožnosti vykonávat adekvátní povolání, nadále musela uživit rodinu se dvěma syny. Po sametové revoluci se paní Němcová vrátila ke svému působení v kultuře a v této oblasti zůstává činná dodnes. Její mladší syn dostal ocenění za nejlepšího právníka roku 2017. Se svým starším synem píše písničky pro děti a je-li to možné, přispívá radou zbraslavskému ochotnickému sdružení.